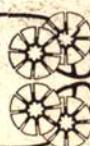

Тошко и Божко.

(Приключение трето).

Да пиша пакъ за Тошко и за Божко
Новъ днесъ започвамъ разказъ,
За тѣхъ сте чули вече множко —
Познати сѫ добръ на васъ, —
Какъ подиграха се безъ свѣнъ
Съсъ тѣхния чича почтенъ,
Каква му зла шега проклета
Скроиха тия двѣ хлапета.

Ни много бѣденъ, ни богатъ,
Въ града на всичкитѣ познатъ,
Живѣеше тихо чично Мичо,
Човѣкъ почтенъ и добродушенъ,
Малко недѣгавъ и сгугушенъ,
Съсъ благо старешко лице,
Обичаше отъ все сърдце
Той свойтѣ мънички унуци
И канѣше ги у дома,
Безъ да му мине прѣзъ ума
Че тѣ такива сѫ хайдуци !
Веднѣжъ тѣзъ палави дѣца
За птичи тѣргнаха яйца,
Цѣль день скитаха по гората,
Хвѣрляха камъни въ рѣката
И много трошиха гнѣзда
На птичкитѣ за зла бѣда.
Най-послѣ вече уморени,
Отъ тичане въвъ потъ облѣни,